

บทบรรณาธิการ

ในวารสารเล่มนี้ มีบทความปริทัศน์ ถึง 2 เรื่อง ที่กล่าวถึง ประวัติ การพัฒนา และทิศทางของงานวิจัยปฐมภูมิ และ เวชศาสตร์ครอบครัว ในบทความปริทัศน์แรก อาจารย์ พญ. สายรัตน์ นกน้อย เน้นย้ำถึงความสำคัญ ว่าการให้งานวิชาการด้านเวชศาสตร์ครอบครัว และปฐมภูมิ ก้าวไกลเป็นสู่ความจำเพาะและเฉพาะทางนั้น ควร พัฒนางานวิจัยและงานวิชาการที่จะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการบริการปฐมภูมิและสร้างควมมีส่วนร่วมของทุก ภาคว่า และในบทความปริทัศน์ที่สองจาก อาจารย์ พญ. หทัยทิพย์ ธรรมวิริยะกุล ได้ทำการทบทวนและสรุป ว่า งานวิจัยปฐมภูมิและเวชศาสตร์ครอบครัวมีความจำเพาะและเฉพาะทางเนื่องจากมี 3 เอกลักษณ์สำคัญได้แก่ การมี 1) เอกลักษณ์ของระบบนิเวศน์ (unique ecology) 2) บริบทของการรักษา (context of care) และ 3) ความรับผิดชอบต่อชุมชน (accountability to community) ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนางานวิจัยเพื่อ นำไปสู่การพัฒนาการจัดการบริการปฐมภูมิและสร้างควมมีส่วนร่วมของทุกภาคว่า ดังที่บทความปริทัศน์ แรก อาจารย์ พญ. สายรัตน์ นกน้อยได้กล่าวไว้

อาจารย์ พญ. หทัยทิพย์ ธรรมวิริยะกุล ยังได้สรุปเพิ่มเติมว่า งานวิจัยปฐมภูมิและเวชศาสตร์ครอบครัวจึง สามารถแบ่งได้เป็น 5 มิติ ได้แก่ 1) ความรู้พื้นฐาน - basic knowledge 2) การแก้ปัญหาทางคลินิก - clinical problem solving 3) บริการสุขภาพ - health services and practice implementation 4) ระบบบริการ - health system and policy context และ 5) การศึกษา - education

ในวารสาร เล่มนี้ มีนิพนธ์ต้นฉบับ ถึง 6 เรื่อง และเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนางานวิจัยด้าน เวชศาสตร์ครอบครัว ตามบทความปริทัศน์ ทั้ง 2 เรื่อง จึงแบ่งลักษณะของนิพนธ์ต้นฉบับตามมิติต่าง ๆ ที่ได้นำ เสนอ โดยจะมีนิพนธ์ต้นฉบับ 4 เรื่อง ที่เน้นการแก้ปัญหาทางคลินิก - clinical problem solving ที่พบในบ่อย ในปฐมภูมิ ตั้งแต่การดูแลปัญหาภาวะโลหิตจางในเด็ก, คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยเบาหวาน, ความร่วมมือในการใช้ ยา ในผู้ป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และภาวะสมรรถภาพสมองบกพร่องระยะต้นในผู้สูงอายุ นอกจากนี้ยังมี นิพนธ์ต้นฉบับ 1 เรื่องที่ศึกษามิติของ บริการสุขภาพ - health services and practice implementation ใน การการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยที่มีภาวะติดเชื้อในกระแสเลือดโดยการมีส่วนร่วมของทีมสหวิชาชีพ และมี นิพนธ์ต้นฉบับ 1 เรื่องที่ศึกษามิติของระบบบริการ - health system and policy context ในการพัฒนารูป แบบการป้องกันอุบัติเหตุจราจรทางถนน

ทีมบรรณาธิการหวังอย่างยิ่งว่าการสื่อสาร และการแบ่งมิติ บทความเช่นนี้จะมียุทธศาสตร์แก่ผู้อ่านในการ เสริมองค์ความรู้ และสร้างแรงบันดาลใจในการร่วมพัฒนาและผลิตงานวิชาการที่แสดงให้เห็นถึงความลึก และ ความจำเพาะ ของงานปฐมภูมิและเวชศาสตร์ครอบครัว เพื่อสุดท้ายจะนำไปสู่การพัฒนาการจัดการบริการปฐม ภูมิและสร้างควมมีส่วนร่วมของทุกภาคว่า บนพื้นฐานของงานวิชาการ อย่างยั่งยืน

ผศ.ดร.นพ.ชัยสิริ อังกระวรรณนท์

บรรณาธิการวารสารระบบบริการปฐมภูมิและเวชศาสตร์ครัว